

РЕШЕНИЕ

№ 7413

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 09.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7335** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Б. Г. Т. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 2, чрез адв. Т., срещу Ревизионен акт № Р-22220622003675-091-001 / 27. 03. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 826 / 16. 06. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради липсата на всички изискуеми от закона предпоставки за ангажиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК. Излага съображения, че не е налице недобросъвестно отношение от нейна страна и че е действала в рамките на даденото ѝ пълномощно, като съвестно е отчитала получените суми. Моли да се отмени оспорения акт. Претендира разноските по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220622003675-020-001 от 19. 07.

2022 г., изменена със ЗВР № Р-22220622003675-020-002 / 26. 10. 2022 г. и ЗВР № Р-22220622003675-020-003 / 28. 11. 2022 г., издадени от Р. Ф. на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В. Т., е възложено извършването на ревизия на Б. Г. Т., за определяне отговорност за корпоративен данък за периода 01. 01. 2018 г. – 31. 12. 2019 г. и отговорност за ДДС за периода 01. 01. 2018 г. – 31. 12. 2019 г. За определянето органа възложил ревизията са издадени Заповед № ЗЦУ-753 / 05. 05. 2022 г. на зам. изп. дир. на НАП и Заповед № ЗЦУ-1305 / 14. 07. 2022 г. на изп. дир на НАП, като ревизията е следвало да завърши до 29. 12. 2022 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22220622003675-092-001 / 27. 02. 2023 г.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22220622003675-091-001 / 27. 03. 2023 г., издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията, като е връчен на електронен адрес на лицето на 04. 04. 2023 г.

С жалба вх. № 94-Б-115 / 10. 04. 2023 г. е оспорен издадения РА по административен ред.

С Решение № 826 / 16. 06. 2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., оспорения РА, е потвърдено. Решението е връчено на електронен адрес на 19. 06. 2023 г.

С жалба вх. № 53-04-473 / 28. 06. 2023 г., е оспорен издадения РА и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен акт № Р-22220622003675-091-001 / 27. 03. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 826 / 16. 06. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, на жалбоподателката Б. Г. Т. ЕГН [ЕГН], е ангажирана отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, в качеството ѝ на пълномощник на „Д.-Д К.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за невнесени задължения на дружеството в общ размер на 141 967,41 лв., от които по ЗДДС в размер на 43 646,20 лв. и лихви в размер на 18 023,51 лв., за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2019 г. и по ЗКПО в размер на 59 238,26 лв. и лихви в размер на 21 059,44 лв. за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2019 г.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При издаването му обаче, е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

В хода на ревизията е установено, че по силата на предоставено ѝ нотариално заверено пълномощно, Б. Т. е действала като пълномощник на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД при осъществяване на търговска дейност с авточасти чрез изпращане на пратки по куриерското дружество „Еконт Експрес“ ООД. Констатирано е, че дейността по продажби е организирана от домашния адрес на жалбоподателката, като в резултат на дейността си като пълномощник, същата е получила парични средства по наложени

платежи за продажби на стоки от клиенти на дружеството, изплатени от куриерската компания „Еконт Експрес“ ООД. Установено е, че в полза на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД от извършени продажби на стоки, чрез 576 куриерски пратки, са постъпили парични средства общо в размер на 215 106 лв., от които 205 075,35 лв. са изплатени в брой на жалбоподателката. Установено е, че в куриерската компания фигурират данни, че лицата за контакт с „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД са Б. Т. и нейния син Г. Т., както и че те са лицата, фактически получавали суми по наложени платежи от името на дружеството.

В тази връзка е установено намаляване на имуществото на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД в размер на 205 075,35 лв. и невнесени задължения на дружеството по РА №Р-22221921000312-091-001/17.08.2021 г. в размер на 141 967,41 лв. Поради това, при съобразяване с чл. 19, ал. 4 от ДОПК, с РА е ангажирана отговорност на жалбоподателката за целия размер на невнесените от дружеството задължения за корпоративен данък, ДДС и съответните лихви, общо в размер на 141 967,41 лв.

Горните констатации са на базата на представено нотариално заверено пълномощно на 05.06.2018 г., с рег. №5388, от нотариус М. И., по силата на което Д. К. Д., в качеството на собственик и управител на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД, упълномощава Б. Т. да я представлява пред клоновете на куриерско дружество „Еконт Експрес“ ООД, да получава и изпраща пратки от нейно име, както и да получава пощенски парични преводи и наложи платежи на нейно име и от името на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД, на което е управител и собственик. Констатирано е, че подписът, положен от Д. Д. на представеното от жалбоподателката пълномощно от 05.06.2018 г., съответства на подписа положен в писмените ѝ обяснения и съответства на наличните в Търговския регистър документи, подписани пред нотариус.

От своя страна Б. Т., в представени писмени обяснения, декларира, че е получавала суми от куриерско дружество „Еконт Експрес“ ООД само като пълномощник и представител на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД. Възнаграждението е 8% от общата стойност на сделките, като получените суми са предавани на дружеството в брой, с получаване на касов ордер, но не съхранява документи за предадените суми. Като пълномощник на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД, е извършвала дейност по дистрибуция на стоки и е ползвала услугите на „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД за изпращане на стоките и получаване на стойността им. Дейността е извършвана с договори, копие от които е представила в хода на ревизията. Стоките, предмет на договора, са доставяни на домашния ѝ адрес с различни транспортни средства, като договори, декларации, стокови разписки и други документи са ѝ предоставяни от шофьора след разговор и договорка с търговския представител на фирмата. Възнаграждението по извършените услуги ѝ е платено през 2020 г. и ще бъде декларирано своевременно с декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ. Няма информация за извършвана търговска дейност от „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД чрез електронен магазин, сайтове за обяви и др. Продажбите е осъществявала лично чрез търсене на клиенти с посещения в автосервизи, складове, магазини. Стоките, които е продавала, се съхранявали на домашния ѝ адрес. Не е плащала възнаграждение на трети лица.

Представени са и два граждански договора, съответно от 05.02.2018 г. и от 26.01.2019 г., сключени между жалбоподателката и Д. Д. – представляващ „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД. Относно посочените договори органите по приходите са констатирани, че положените подписи на възложител – Д. Д., явно и съществено се различават от подписите на собственоръчно подписаните от Д. Д. писмени обяснения, представени

пред органи на НАП и нотариално заверената декларация и образец от подписа на лицето, налични в Търговския регистър. В резултат на изложеното, както и предвид другите установени от ревизията обстоятелства, в т. ч. дадени обяснения от Д. Д., че не е сключвала никакви договори, в т.ч. и трудови договори и не е изплащала възнаграждения, представените два граждански договори не са кредитирани като годни доказателства от страна на ревизиращия екип.

Констатирано е също така, че в хода на извършена ревизия на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД от жалбоподателката е представена Служебна бележка от дружеството за изплатен доход в размер на 7 093,12 лв. и удържан данък в размер на 709,31 лв., с дата на издаване 08.02.2020 г., която е присъединена с Протокол обр. 73 № Р-22220622003675-П.-001 от 02.11.2022 г. Установено е, че подписът на представляващия, положен в цитираната служебна бележка, явно и съществено се различава от подписите на собственооръчно подписаните от Д. Д. писмени обяснения, представени пред органи на НАП и нотариално заверената декларация и образец от подписа на лицето, налични в Търговския регистър. При проверка в данъчно-осигурителната сметка на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД, за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2020 г. е установено, че дружеството няма подадена Декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ за удържан данък по чл. 43, ал. 4 от същия закон. В резултат на изложеното, представената служебна бележка не е кредитирана като годно доказателство, удостоверяващо реално получени парични средства през 2020 г. от „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД.

Съдът намира така изложените съображения при издаването на РА за неправилни и незаконосъобразни.

Видно е, че голяма част от констатациите в оспорения РА се базират на направени „на око“ сравнения на подписи и въз основа на това изведени доводи за липсата на идентичност на подписи.

Няма данни обаче ревизиращия екип да притежава специални знания за сравнения на подписи, на базата на които да прецени дали подписа е положен от конкретно лице. В същото време, в хода на ревизията е допустимо назначаването на експертиза и след като такава не е назначена за установяване идентичността на подписите е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

В тази връзка, ревизиращия екип се позовава и на обяснения на управителя на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД - Д. Д., според които не е сключвала никакви договори, но същите тези обяснения са приобщени избирателно.

Безспорно е, че Д. Д. се е водела само формално за управител на дружеството, като същото е извършвало дейност чрез упълномощени лица, поради което не може само формално да се отречат представените граждански договори и служебна бележка за изплатени суми. В същото време изрично в обясненията на Д. Д. се сочи някакво лице „В.“, което е упълномощила да действа от името на дружеството, но това не се коментира от органите по приходите. Това, че самото дружество не съхранява документи, но може да се вмени във вина на жалбоподателката, която не е била сред органите на управление на дружеството. В оспорения по настоящото дело РА се сочи, че спрямо „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД освен РА № Р-222219000312-091-001 / 17. 08. 2021 г., като за установените с него задължения е ангажирана отговорността на жалбоподателката, е бил издаден преди това и друг РА № Р-221917003747-091-001 / 25. 01. 2018 г., с който са установени задължения в особено големи задължения, но въпреки тези констатации и установените от органите по приходите съмнителни

сделки, липса на реално управление и други, не е била сезирана прокуратурата, а само се извеждат доводи във вреда на жалбоподателката, поради липса на документи от самото дружество.

В тази връзка следва да се отбележи, че според решаващия орган (стр. 5 от Решение № 826 / 16. 06. 2023 г.) при проверка в данъчно-осигурителната сметка на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД, за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2020 г. е установено, че дружеството няма подадена Декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ за удържан данък по чл. 43, ал. 4 от същия закон. В резултат на изложеното, представената служебна бележка не е кредитирана като годно доказателство, удостоверяващо реално получени парични средства през 2020 г. от „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД. В същото време изрично в оспорения РА (стр. 5 и 6 от същия) се сочи, че при проверка в ПП в база данни „Справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми от фирми“ на Б. Т. е установено през 2020 г. че са изплатени от „Д.-Д К.“ сумата от 7093,12 лв. и удържан доход в размер на 531,98 лв. Видно е, че като цяло отговорността на жалбоподателката е ангажирана на базата на противоречиви и взаимноизключващи се твърдения, които не са подкрепени с никакви доказателства.

По делото не стои въпроса, дали Б. Т. е реализирала доходи от продажба на стоки и дали тези доходи са обложени, а дали следва да бъде ангажирана нейната отговорност за задължения на дружеството, от името на което е действала с пълномощно.

Съдът намира, че е налице още едно съществено нарушение на административнопроизводствените правила. За да се реализира отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, следва да бъде констатирано, че установените задължения не могат да бъдат събрани от задълженото юридическо лице. Видно от оспорения РА (на стр. 4 от същия) изрично се сочи, че след издаване на Ревизионен доклад № Р-22220622003675-092-001 / 27. 02. 2023 г. с искане от № Р-22220622003675-999-001 / 20. 03. 2023 г. са изискани от Дирекция „Събиране“ доказателства за извършено проучване на имущественото състояние на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД, като е установено, че дружеството не притежава никакво имущество.

Съгласно константната съдебна практика, доказателства събрани след датата на приключване на ревизията, в конкретния случай е дори още по-късно и след издаване на РД, не следва да се взимат предвид. В случая не е доказано, че дружеството не може да си изпълни задълженията си, за да се стигне до ангажиране отговорността на жалбоподателката.

Съдът намира, че при издаването на оспорения РА е налице и нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ДОПК, който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокуриснт, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение.

На основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК, управител, член на орган на управление, прокуриснт, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е

намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски:

1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните;

2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Съдът намира, че макар и да е Б. Т. да е действала от името на дружеството въз основа на нотариално заверено пълномощно, същата не може да се приеме, че е била търговски представител или търговски пълномощник на дружеството.

Действително в чл. 19, ал. 12 от закона се сочи, кое лице може да бъде търговски пълномощник, като изрично се препраща към чл. 26 от Търговския закон и според настоящия състав само наличието на нотариално заверено пълномощно не прави лицето търговски пълномощник по смисъла на Търговския закон, най-малкото поради факта, че Т. не се е подписвала като търговски пълномощник (чл. 26, ал. 4 от ТЗ).

Съдът намира освен това, че не са налице предпоставките по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, тъй като описаните в РА сделки от името на дружеството не попадат в нито една от хипотезите посочени в т. 1 и т. 2 от посочената алинея. В случая няма плащания представляващи скрито разпределение на печалба или отчуждаване на имущество безвъзмездно или на цени по-ниски от пазарните. Не са извършени и действия за обезпечаване на чужд дълг или осребрено в полза на трето лице, поради което неоснователно е ангажирана отговорността на жалбоподателката.

В тази връзка следва да се отбележи, че в Решение на Съда (седми състав) от 13 октомври 2022 година по дело С-1/21 г. се коментира именно отговорността на трето лице, като изрично е предвидена отговорността да е само при строго определени обстоятелства, между които не попада настоящия случай.

Съдът намира, че е налице още едно основание за отпадане отговорността на жалбоподателката, тъй като в оспорения РА въобще не се коментират сроковете регламентирани в ал. 10 и ал. 11 от чл. 19 на ДОПК за да е налице недобросъвестност. Видно е, че сделките извършени от Т. са в периода м. 06. 2018 г. – м. 08. 2019 г., докато акта с който са установени задължения на дружеството е от 17. 08. 2021 г., поради което не може да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че обжалвания ревизионен акт е незаконосъобразен, поради което подлежи на отмяна.

При този изход на спора, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски, каквото искане има редовно направено. В същото време са налице доказателства единствено за заплатена държавна такса в размер на 10 лв., докато в приложеното пълномощно на адв. Б. липсва договорена сума за адвокатско възнаграждение и доказателства за заплащането му, поради което такова не се присъжда.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Г. Т., ЕГН [ЕГН], Ревизионен акт № Р-22220622003675-091-001 / 27. 03. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 826 / 16. 06. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, с който е ангажирана отговорността ѝ по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, в качеството ѝ на пълномощник на „Д.-Д К.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за невнесени задължения на дружеството в общ размер на 141 967,41 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С., да заплати на Б. Г. Т. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], направените по делото разноси в размер на 10 (десет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: